

EUFRAT

Etimologia numelui

Numele *Euftrat* ar putea proveni din *Ufratu* în persana veche, sau din avestană **hu-perethuua*, însemnând "potrivit pentru traversat" (din *hu-*, însemnând "bun", și *peretu*, însemnând "vad")[1]. O altă origine ar putea fi kurdă, în această limbă, *fer* înseamnă "lat", *re* înseamnă "apă curgătoare" iar *hat*, "curgătoare", astfel *fererehat* ar însemna "apă curgătoare lată". Numele kurd actual, *Ferat*, este poate o contracție a numelui mai vechi. Totuși, etimologia indo-europeană a numelui este disputată din cauza numelor sumeriene și akkadiene, respectiv *Buranun* și *Pu-rat-tu*; *Buranun* fiind atestat într-o inscripție a regelui Gudea (secolul al XXII-lea î.Hr.). Pare astfel probabil că numele în persana veche a apărut prin etimologie populară, pe baza numelui pre-iranian al râului.

Cursul Eufratului

Fluviul are aproximativ 2.780 kilometri. Se formează la confluența a două râuri, Kara (Eufratul apusean), care izvorăște din Podișul Armeniei din estul Turciei, la nord de Erzurum și Murat (Eufratul răsăritean), care izvorăște dintr-o zonă aflată la sud-vest de Muntele Ararat, la nord de Lacul Van. Cursul superior al râului este caracterizat de canioane și defilee. Râurile Kabur și Balih se varsă în Eufrat în Siria răsăriteană

Ambele fluvii izvorăsc din Turcia. În cursul inferior, în Eufrat nu se mai varsă niciun alt râu. La nord de Basra, în sudul Irakului, fluviul se unește cu Tigru, formând Șatt al-Arab, care la rândul său curge în Golful Persic.

La Basra, râul se împărțește în multe canale, formând o zonă mlăștinoasă întinsă, dar mlăștinile au fost drenate de guvernul lui Saddam Hussein în anii 1990 pentru a-i izgonii pe *arabii mlăștinilor*. După Invazia Irakului, politica de drenare a mlăștinilor a fost oprită, dar rămâne de văzut dacă mlăștinile vor reapărea.

Eufratul este navigabil cu ajutorul unor bărci pentru ape puțin adânci, cu ajutorul cărora se poate ajunge până la orașul irakian Hit, aflat la 1.930 kilometri în amonte de gura de vărsare și la o altitudine de doar 53 metri deasupra nivelului mării. Mai sus de Hit, însă, datorită rezezișurilor și barajelor naturale, râul nu poate fi folosit pentru navigația comercială. Inundațiile sale anuale, cauzate de topirea zăpezilor din munții din Turcia de nord-est, este parțial controlată de baraje și lacuri de acumulare în regiunea cursului superior. Un canal de 885 kilometri leagă Eufratul de Tigru pentru a servi drept rută pentru barjele fluviale.

Eufratul în Biblie

Un râu numit Eufrat este unul din cele patru ape care curg din Grădina Edenului conform Genezei 2:14. Este al patrulea râu, după Pishon, Gihon, și Tigru, care se formează din râul care curge din grădină. Râul cu același nume reprezenta una din limitele țării promise de Dumnezeu lui Avraam și descendenților săi (Isaac, Iacob, etc). În Biblia evreiască, el este numit simplu "Râul" (*ha-nahar*).

Cuvântul Eufrat este o traducere a expresiei "Împinge înainte" sau "Mergi înainte". Mereu s-a presupus că înseamnă "râu" dar aceasta nu este spusă în mod explicit. Literal, se traduce prin "mersul înainte al lichidului". Râul Eufrat a fost numit pronind de la acest cuvânt, "a merge înainte".

În Apocalipsă, apare o profeție conform căreia în viitorul apropiat Eufratul va seca înaintea Bătăliei Armagedonului.

Eufratul în istorie

Eufratul a furnizat apa care a condus la înflorirea primei civilizații în Sumer, în preajma mileniului al IV-lea î.e.n. Multe orașe antice importante erau localizate pe râu sau în apropierea acestuia, inclusiv Mari, Sippar, Nippur, Shuruppak, Uruk, Ur și Eridu. Valea Eufratului a constituit inima imperiilor Babilonului și Asiriei. Timp de mai multe secole, râul a format limita răsăriteană a zonei controlate efectiv de egipteni și de Imperiul Roman și limita apuseană a Imperiului Persan.

De asemenea, Bătălia de la Karbala a avut loc pe malul râului Eufrat, unde a fost martirizat Imam Hussein, împreună cu familia și prietenii lui.

STOIAN IULIA CARMEN